

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

Patrinus

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

Pater non debet con-
fiteri Curam
V. Excommunicatio, n. 4.

9 Pater non debet ab Inquisitoribus
constitui curator filii minoris processa-
ti contra Gomez lib. 3. c. 1. n. 64. p. 4. tr. 6.
ref. 31. §. Nota etiam.

10 Pater cohabitans cum filio Cleri-
co, gaudet eius privilegio h. c. de Episc.
filio Cleri- & Cler. de non hospitando milites, ita
co exceptus ut nec teneatur contribuere in pecunia,
est ab onere quia privilegium alicui concessum ex-
hospitandi tenditur ad eius socios. Ita Riccius parte
militis. 3. resolutione 28. num. 1. & 2. parte 4. tract. 1.
An sicut de ref. 32.

11. An pater dives exponens filium
ponat filium hospitali ex iusta causa, teneatur hospi-
tali restituere expensas. Vide V. Restitue-
tioneatur re, n. 30. circa medium.

Pater irritare potest vota filiorum
Peccat pa- impubertum. Vide V. Votum laxatio. Et pater
ter filium non potest castrare filium propter
castrando. vocem sine peccato mortali Diana & alii
parte 9. tr. 8. ref. 45. §. Deinde.

monium; quia annui census inter immo-
bilia computantur, Clementina, Ex iui.
§. Cumque annui redditus, de verb. signif. p.
9 tr. 8. ref. 25.

3 Patrimonium Clerici, illi à patre
donatum, ut posuit ordinari, supputan-
dum esse inter bona legitima affirmant inter bona
Bonacina tom. 3. disp. 1. quast. 19. punct. 1. §. Legitima
1. num. 14. Covarruvias, in cap. Raynaldus.
de testam. §. 5. num. 7. & alii: repugnat e-
nim æquitati naturali, inter filios non
servari æqualitatem. Negant verò vi-
genti quinque Doctores, quos allegat
Barbosa de potest. Episc. part. 2. alleg. 19. nu.
69. Quia bona prædicta filio concessa
sunt pro alimentis necessariis: at ea,
quæ sic conceduntur, ut potè concessa
ex causa necessaria, non computantur
in legitimam, ut tradunt Surdus de Alim.
tit. 8. quast. 57. num. 2. & 9. quast. 34. in
princ. Molina de iust. tract. 2. disp. 302. & alii.
Ego tamen puro negativam senten-
tiam esse communiorem; affirmativam
verò probabiliorem, cui magis adhæ-
reo p. 9. tr. 8. ref. 24.

PATRIMONIUM.

Quid de bonis patrimonialibus Clerici
consentiant? **B**ona patrimonialia Clerici, ad
quorum titulum ordinatus est,
inter Ecclesiastica bona computantur,
gaudentque privilegio fori, non quia
Ecclesiastica sint, sed quia sunt bona
per se Ecclesiastica. Vide Gratianum
discept. forens. cap. 159. n. 27. Menochium
de recuperand. possess. rem. 15. n. 21. Cavallos.
Commun. quast. 327. & Cenedo pract. qu.
1. quast. 11. à n. 5. p. 9 tr. 8. ref. 23. vers. Et
tandem.

2 Patrimonium Clerici fundati pos-
se in censu redimibili negat Vgolinus de
potest. Episc. cap. 26. §. 10. n. 2. & §. 12. num. 3.
cum Bonacina de Sacram. disp. 8. quast. 7.
n. 32. Quia venditor potest
illum remidere, quo casu fit res mobi-
lis, quæ non sufficit ad patrimonium.
Sed optime Azor tom. 2. lib. 3. cap. 14. quast.
7. Castro Palaus tom. 4. tractat. 17. disp.
unica punct. 11. numero 9. & alii asserunt
censum redimibilem sufficere ad patri-
Summa Diana.

PATRINUS.

Inter solemnitates in Baptismo,
& Confirmatione requisitas est
interventus patrini, de quo aliqua di-
cenda sunt.

Et quidem quoad patrinum Bap-
tismi putat primo Zambranus de cas.
mort. cap. 1. de Sac. Bapt. dub. 18. n. 17. illu-
esse necessarium tam in Baptismo so-
lemni, quam in privato, ut fit domi tem-
pore necessitatis: quia, ait ipse, patrinus
non tam pertinet ad solemnitatem Bap-
tismi, quam ad instructionem baptiza-
ti, eiusque spirituales regenerationem.
Et præterea, cum nullus contingat
Baptismus ita privatus, saltem in pueris,
ut non sit, qui illum teneat, credendum
est, Ecclesiam in quocumque Baptismo
patrinum exigere. Sed ego puro cum
Henriquez lib. 2. cap. 18. nullum esse præ-
ceptum de adhibendo patrino in casu
necessitatis; quia id non est credendum
Siff de

de Ecclesia in eo casu, quo patrinus idoneus inveniri non potest p. 3. tract. 4. ref. 18. & part. 5. tract. 3. ref. 7. Qui à parentibus, vel à baptizante debet designari. p. 9. tr. 8. ref. 50.

Patrinus non potest esse non baptizatus. 2. Patrinus Baptismi debet esse baptizatus. Potest esse cuiusvis ætatis, dummodo sit capax peccati mortalis. part. 10. tr. 16. ref. 19. §. Notandum. Et non est improbanda consuetudo aliquorum locorum, in quibus Catholici tenent filios hæreticorum. Possunt maritus, & uxor simul esse patrinus, sed non de eor. part. 9. tract. 8. ref. 51. Nota secundò. Baptizante illos ministro hæretico in Nomine SS. Trinitatis. Ita Layman lib. 1. tract. 2. cap. 89. num. 6. contra Azorium part. 1. lib. 8. cap. 11. quæst. 9. part. 3. tract. 4. ref. 18. in fine.

Parochus non debet admittere duos ex utraque specie, Pater, aut mater baptizandi. Item non debet esse pater, aut mater Baptizandi, & non admittitur unus vel una, Parochus potest puniri, & peccat mortaliter, si duos mares, vel duas foeminas admitteret. ref. 6. cit. de princ. In confirmatione vult tantum esse debet vir pro viro, & foemina pro foemina. lb. ref. 90. Non potest esse Monachus ex c. Monachi de consec. dist. 4. vbi Coniuch de Sac. quæst. 67. art. 7. n. 56. purat, id non prohiberi Religiosis mendicantibus, sed solum Monachis solitariis. Layman c. 9. nu. 3. prohiberi putat omnibus Religiosis sicut illis prohibetur in Synodo Paenitentiana part. 2. num. 3. Cæterum quilibet Religiosus ad Episcopatum, vel Cardinalatum assumptus soluitur ab hac prohibitione, & esse potest patrinus, sicut D. Gregorius, dum erat Cardinalis, factus est Compater Mauriti Imperatoris; quia in his cessat periculum incontinentiæ ex nimia familiaritate, quæ est causa finalis prohibitionis. Ita de Cardinalibus Sanchez in sum. tom. 1. lib. 6. c. 6. num. 24. & de Episcopis Rodriquez 2. q. 9. reg. tom. 2. quæst. 85. art. 3. parte 3. resol. 21. §. Quariò, & part. 5. tract. 2. resol. 67.

Aut Monachus. 3. Patrinus Baptismi contrahit illegitimum cognationem spiritualem cum baptizato, quæ dicitur paternitas, & cum matre, & patre baptizati, & dicitur compaternitas. Sed hanc cognationem non co-

Nisi sit Episcopus, vel Cardinalis.

Patrinus non contrahit cognationem. 4. Ait verò Sanchez de matrim. tom. 2. l. 7. disp. 63. n. 15. extraneum, qui baptizandum teneret in Baptismo privato, etiam si eo sine teneat, ut evadat patrinus, non contrahere cognationem. Nam cum patrinus pertineat ad solemnitatem, & ceremoniam ab Ecclesia institutam in Baptismo solemniter, non potest contrahere & esse verè patrinus, qui tenet in Baptismo minus solemniter: quia non potest mutare institutionem Ecclesiæ. Secus verò de baptizante: quia sicut is verè baptizat eo modo, quo instituit Ecclesia, sic verè contrahit cognationem. Sed ego cum Zambrano ubi sup. n. 4. & alius existimo, tenent eum tali proposito contrahere cognationem p. 3. tr. 3. ref. 7. & probabiliter tenui hanc opinionem in p. 3. t. 4. ref. 18. & recitavi. lb. ref. 2. in fine.

trahit illegitimus susceptor p. 3. tr. 4. ref. 21. §. Secundò. Unde bene ait Zambrano ubi sup. n. 8. contra Sanchez de matrim. tom. 3. l. 9. disp. 36. num. 7. & alius, patrem baptizantem, vel tenentem filium in periculo mortis, etiam astantibus aliis, & ex malitia, non contrahere cum vxore cognationem, ac proinde non impediri à petendo debitum, quod etiam dicendum de matre respectu viri, quamvis peccatum grave committerent, & puniendi foret: quia talis pœna non repetitur in iure. Quod etiam docet novissimè Granada in 3. p. contr. 4. tract. 2. disp. 5. n. 1. part. 3. ref. 3. & part. 5. tract. 3. ref. 25. Tenentes filios hæreticorum non contrahunt cognationem spiritualem. part. 9. tract. 7. resol. 51. §. Nota terriò. Quando baptismus est dubius, dubia quoque est cognatio inde resultans. Dicast. de sac. 20. 3. tr. 10. disp. 27. n. 260. si pro valore baptismi utrimque sine rationes probabiles, poteris utramlibet sequi, ibid. si vxor & maritus sint patrinus alienæ prolis, non peccant vel ad summum venialiter Suarez & alii p. 11. tract. 8. ref. 57.

4. Ait verò Sanchez de matrim. tom. 2. l. 7. disp. 63. n. 15. extraneum, qui baptizandum teneret in Baptismo privato, etiam si eo sine teneat, ut evadat patrinus, non contrahere cognationem. Nam cum patrinus pertineat ad solemnitatem, & ceremoniam ab Ecclesia institutam in Baptismo solemniter, non potest contrahere & esse verè patrinus, qui tenet in Baptismo minus solemniter: quia non potest mutare institutionem Ecclesiæ. Secus verò de baptizante: quia sicut is verè baptizat eo modo, quo instituit Ecclesia, sic verè contrahit cognationem. Sed ego cum Zambrano ubi sup. n. 4. & alius existimo, tenent eum tali proposito contrahere cognationem p. 3. tr. 3. ref. 7. & probabiliter tenui hanc opinionem in p. 3. t. 4. ref. 18. & recitavi. lb. ref. 2. in fine.

5. At verò probabilis mihi videtur opinio Sanchez de matrim. tom. 2. lib. 7. disp. si quis 118. num. 7. quod, qui per errorem levat de fonte filium Petri, existimans levare filium Pauli, non contrahit cognationem: quia ad hanc contrahendam se filium requirit Pauli.

requiritur scientia, vt colligit Abbas ibi num. 4. ex c. de cognat. spirit. vbi deciditur coniugem, quæ per ignorantiam leuavit filium mariti, non arceri à debiti petitione. Sed Pontius ib. 7. c. 39. n. 9. contrarium docet; quia talis error est circa accidentalia. Nec esse paritatem de vxore tenente filium mariti, quia de hac est expressa iuris decisio, & præterea, quia contingit matrimonio contracto, vnde non mirum, si hinc cognatio non oriatur. p. 3. l. 4. res. 16.

Aut tenet puerum nomine alterius?
6 Qui tenet baptizandum nomine alterius, non contrahit cognationem, quia non est pater, sed fungitur loco patris. Ita Sanchez de matr. tom. 3. lib. 7. disp. 59. num. 2. contra Sorum in 4. dist. 42. quasi 1. art. 2. Et, qui tenet per procuratorem, probabilius est contrahere, vt tenet Pontius lib. 7. c. 39. n. 10. sed probabile quoque est non contrahere, vt tenet Sanchez vbi sup. num. 4. Adverte autem ad contrahendam cognationem requiri contactum physicum. Ita Sanchez ibid. part. 2. tr. 4. res. 2. c. p. 10 tract. 8. res. 29. §. Nota.

De patris Confirmationis.
7 Et hæc omnia, quæ dicta sunt de patris Confirmationis, applica patris Confirmationis. Vnde non tangens confirmatum, non contrahit cognationem. Villalobos tom. 1. tract. 14. dist. 9. n. 9. contra Sorum in 4. dist. 42. quasi 1. art. 2. part. 3. tractat. 4. res. 2. §. Notandum. Debet autem pater Confirmationis, esse alius à patris Baptismi, nisi necessitas cogat, vt ait Ricardus in 4. dist. 7. art. 7. quasi 2. Si verò seclusa necessitate idem teneat in Baptismo & Confirmatone, Bartholomæus ab Angelo dial. 3. §. 45. tenet, non peccare mortaliter part. 3. tr. 4. res. 2. §. Tertiò. Debet etiam esse confirmatus: secus secundum Sylvium in 3. part. quasi. 72. art. 10. peccabit mortaliter, si oppositum est probabile. Non tamen contrahet cognationem, ex cap. in baptismo de consecr. dist. 4. quia ibi id fieri non posse determinatur, & regula iuristarum est, in valide fieri, id quod in iure dicitur fieri non posse. Ita Coninch de Sacr. quasi. 72. art. 10. n. 94. & alii contra Mollesium tom. 1. tr. 5. c. 2. num. 43. par.

3. tract. 4. res. 21. §. Secundò, & res. 26. Ceterum patris Confirmationis non tenetur instruere confirmatum, quia hæc obligatio non reperitur in iure, sicut de patris Baptismi. Ita Coninch. vbi sup. p. 3. tractat. 4. res. 21.

P A U P E R .

1. **P** Pauper secundum Varronem l. 4. de ling. Lat. à parua pecunia, secundum alios à parvolare dictus est. significat eum, qui paruus habet, & plexus multis indiget. Et quidem si indiget necessariis ad naturæ conservationem simpliciter, dicitur extreme indigens: si verò indiget necessariis decentiæ status & conditioni, indigere graviter. Si tandem aliquam necessitatem patitur, ita tamè, vt succurrentem inueniat, vt sunt mendicantes, egere communiter. Vide verb. Eleemosyna, vbi etiam inuenies, qualiter pauperibus subueniendum sit.

2. Pauper in extrema indigentia constitutus, non tenetur solvere creditore, quod debet, sed potest illud sibi retinere ad succurrendum propriæ necessitati, ac etiam patris, matris, fratris, vxoris, & filiorum. Vide verb. Debitor. *Pauper potest retinere debitum pro extrema sua necessitate. Debitor.*

3. Item, si ante extremam necessitatem pauper accepisset commodatum, conductum, vel precarium, & illud in extrema necessitate consumpsisset, diuor postea factus, non teneatur illud restituere, quia non teneatur ratione rei, cum nec in se sit, nec in pretio, non ratione acceptionis, quia iure consumpsit: nec ratione contractus, quia hi contractus non obligant te pereunte, nisi culpa peccerint. Ita Lesius lib. 3. cap. 16. dub. 1. nu. 5. part. 1. tract. 8. res. 10. Immo si ante necessitatem rem quis furatus esset, quam postea in extrema necessitate consumpsisset, non teneatur adueniente commodatore restituere. Nam rem alterius licitè quis in necessitate consumit, nec obest, quod furatus sit ante necessitatem: nam hoc non tollit ius naturæ, quo